

NOSY MALALA

VENNSKAPSPOSTEN FOR KIRKE OG MISJON PÅ MADAGASKAR OG NABOØYENE I DET INDISKE HAV

Det Norske
Misjonsselskap

Brobygger i ord og handling i Det Indiske Hav
i samarbeid med Den Gassisk Lutherske Kirke

Antananarivo, 27. mai 2010 Nr. 7 Årgang 2

Aktuell kommentar

En misjonal kirke

Det har vært en imponerende menighetsvekst i Den gassisk-lutherske kirke (FLM) gjennom mange år. Både i de større byene og på landsbygda har det blitt etablert mange nye menigheter. Ingen andre kirker har oppnådd samme utbredelse som FLM i avsidesliggende områder. Totalt er det nå ca 6.000 menigheter. Alle menighetene har en såkalt katekist. I gjennomsnitt er det én prest for hver femte menighet.

Hyrdebevegelsen, med over 20.000 innvidde fotsoldater, har gitt FLM åndelig tyngde i formidlingen av det glade budskap. Evangeliseringsdepartementet TMM, med sin utsendelse av lønnede evangelister, har også vært en viktig faktor i kirkeveksten. Nøktern tolkning av statistikk tilsier at det de siste førti årene er etablert over ett tusen nye menigheter, som direkte resultat av tjenesten til evangelister lønnet av innsamlede midler i Norge. Meg bekjent er det nå et merkbart nærvær av FLM-menigheter i alle de 111 småfylkene, så nær som øya St Marie.

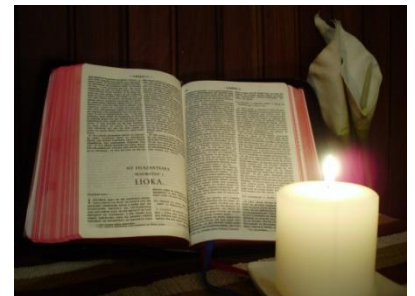
FLM revurderer nå sin strategi for misjon. En større konferanse i juni vil diskutere veivalg og arbeidsmetoder for framtiden. Ingen betviler at utsendelse av lønnede evangelister har vært en effektiv arbeidsform i førti år. Men selvom denne målrettede evangeliseringsaksjonen har gitt gode resultater, har en samtidig kunnet registrere et noe svakt misjonsfokus i mange menigheter. Mye utenlandsk støtte til evangelisering i utkantstrøkene, kan ha passivisert misjonsengasjementet i bymenighetene.

Kanskje støtten fra NMS i framtiden må omdisponeres til mere kursing og opplæring? Hvis menigheter og enkeltkristne blir mobilisert for misjon, så vil en kunne nå enda lenger enn en gjør i dag. Det finnes allerede spennende eksempler på misjonerende menigheter. - Hele FLM kan i framtiden bli en misjonal kirke, med lokale såvel som globale ringvirkninger!

Arild M. Bakke

Redaktør : Representant Arild M. Bakke
Redaksjonssekretær : Misjonær Lilliann R. Våje
Det Norske Misjonsselskap
Madagaskar

9, Rue Rakotonirina Stanislas, Isoraka
B.P. 880 – 101 Antananarivo, Madagaskar
E -mail : nmsrep@blueline.mg
Tlf : (00 261 20) 22 220 40

Oversettelse av Lukas

Lukasevangeliet og andre bibeldeler oversettes til elleve språk/dialekter.

Side 2

SOFAFAMI

Evangelisering, diakoni og utviklingsarbeid i Vorehe fortsetter i ny form.

Side 4

Nosy Malala betyr "Den kjære øya", eller "De kjære øyene".

Kirke - og misjonsnytt

Kirke og politikk

En gruppe pastorer i Den reformerte kirke (FJKM) har i den senere tid ledet demonstrasjoner mot den politiske utvikling på Madagaskar. Paroler ladet med politisk innhold følges av gudstjenester med forbønn for land og folk. En av pastorene ble skutt under alvorlige sammenstøt mellom militære grupper i forbindelse med en demonstrasjon 20. mai; han døde dagen etterpå av skuddsåret og stort blodtap. En annen pastor ble arrestert i kjølvannet av samme demonstrasjon. Omtrent samtidig ble også den reformerte radiostasjonen Fahazavana i hovedstaden stengt, angivelig på grunn av oppvigleri og desinformasjon.

Foto: Lilliann E.R. Våje. Demonstranter i Antsirabe i mars 2009.

Øversettelse av Lukas

I 7-8 år har det vært jobbet med ulike oversettelser av Lukasevangeliet og andre bibeldeler til forskjellige dialekter på Madagaskar. Nylig var det en ny samling for oversetterne i Toliary. Tilsammen jobbes det nå med oversettelser til elleve forskjellige språk/dialekter. På samlinga i Toliary var det også med et oversetterteam fra nabøya Mayotte, som konsentrerer seg om shibushi, en lokal dialekt med gassiske røtter. NMS er en av flere organisasjoner, som støtter dette arbeidet.

Ulovlig eiendomssalg

Flere av hovedstadens aviser har i den senere tid omtalt et ureglementert eiendomssalg i Den gassisk-lutherske kirke (FLM). Brorparten av den meget verdifulle eiendommen på Antsahamanitra i hovedstaden, skal visstnok ha blitt solgt i tre omganger i begynnelsen av 1990-årene. Tre av toppene i den daværende kirkeledelse har skrevet under på eiendomssalget, uten at kirkerådet

hadde gitt sin godkjenning. Pengene fra salget har aldri kommet kirken til gode. Saken ble først offentlig kjent da kjøperen, en tidligere minister, ville utnytte den politiske ustabiliteten akkurat nå, til å gjerde inn "sitt område". Nåværende kirkeledelse er innstilt på å gå rettens vei for å få ryddet opp. Advokater mener at FLM har en god sak. Gassisk lov sier at eiendommer tilhørende medlemsorganisasjoner, ikke kan selges uten at det foreligger et relevant styrevedtak som godkjenner dette.

Nye synodepresidenter

Det er valgt nye presidenter i tre av synodene: Fitrangana Rohlys i Faradofay, Mampitohy Elia i Ambovombe Androy og Jean Claude i Nosivolo. Trabonjy Alson og Dieu Donné er blitt gjenvalgt i henholdsvis Fiherenana Toliary og Afovoany (Fianarantsoa).

Ny bok til høsten

Journalist Øystein Mikalsen er akkurat nå på besøk på Madagaskar. Han skriver på en bok om NMS på øya. Boken kommer ut på Hermon Forlag til høsten.

Nye medarbeidere

Ingjerd og Trond Henrik Sand er ansatt for misjonær-tjeneste i Shalom. Rivoniaina Razakandriana (med bopel i Norge) skal periodevis undervise på de teologiske institusjonene i FLM. Monika Thollefsen blir pedagogisk rådgiver i ProVert (det grønne skoleprogrammet), mens Per Ivar Våje avvikler sin tjeneste i MIRD (integreert landsbyutvikling) og går inn som landbruks- og miljørådgiver i ProVert. Terje Johnsen skal periodevis følge opp arbeidet med å inkludere blinde og døve barn i ordinære skoler.

Arild M. Bakke

Innsamlingsresultat per 30. april 2010

NMS har fått en god start på innsamlingen i 2010. Per 30. april ligger en generelt 10% foran resultatet på samme tid i fjor. For Madagaskar sin del er resultatet for øremerkede innsamlingsmidler meget oppløftende. Ifølge den informasjon vi har fått fra NMS i Stavanger, så har en allerede samlet inn ca 1 million NOK mer til Madagaskar de fire første månedene enn i samme periode i fjor.

Folk i farta

- **Johanne Leinebø** er på én måneds besøk på Madagaskar i forbindelse med arbeidet med å oversette Lukasevangeliet til ulike dialekter.
- **Øyvind Dahl** har, sammen med en delegasjon fra Universitetet i Stavanger, besøkt ProVert/FLM og andre institusjoner på Madagaskar.
- **Magne Smørdal** kommer i månedsskiftet mai/juni på sitt siste konsulentoppdrag, i forbindelse med arbeidet med å overføre all ordinær prosjektoppfølging til kirken.

JEAN de la CROIX

Leder for Det integrerte landsbyutviklingsprosjektet SOFAFAMI i Vorehe

Født 19. september 1958 i Morombe
Gift med Elanirina Juinline
5 barn

Tekst og foto: Lilliann E. R. Våje

- Møtet med evangeliet og det diakonale utviklingsarbeidet i Vorehe, har virket positivt på mikeafolket, sier Jean de la Croix.

Han forteller at mikeafolket tror at barn født på lørdager og på andre tabudager fører med seg forbannelse i familien. Derfor settes barna ut i skogen for å dø. Men det skjer en forsiktig holdningsendring blant dem som har grepet tak i evangeliet. – På grunn av utviklingsarbeidet som er gjort, går flere til helseklinikken og til fødestua. Den høye dødelighetsprosenten har gått ned, og mange av mikeaene lærer å lese og skrive.

- Hva er årsaken til at du har blitt så lenge i Vorehe?
–Jeg er blitt glad i mikeafolket, svarer Jean de la Croix enkelt. – Jeg kjenner dessuten kulturen og språket godt, siden jeg selv er masokóro. Mikeafolket er egentlig en del av masokóro, som igjen er en undergruppe av sakaláva-stammen. – Så er det også det kristne kallet, fortsetter 52-åringen etter en tenkepause. Jeg ønsker å bidra til å forbedre mikeafolkets livsvilkår. Ved at utviklingsarbeidet får godt fotfeste, håper jeg å bidra til at de kommer ut av den sårbare livsstilen i skogen. Ikke minst har jeg visjoner om at evangeliet skal bli forkynt i hele området.

Jean de la Croix har vært leder for det integrerte landsbyutviklingsprosjektet SOFAFAMI i Vorehe siden det ble startet opp i 2008. Navnet og organiseringen er noe nytt, men arbeidet er en videreføring av det som Laila Sivertsen og andre misjonærer har gjort i mange år.

I 1992 begynte Jean de la Croix å jobbe på den lutherske skolen i Vorehe. Det tok ikke lang tid før hans engasjement og kjærlighet for mikeafolket ble lagt merke til. Han ble valgt til ordfører i Basibasy kommune, som Vorehe hører til, mens han underviste på den lutherske skolen. I tillegg var han menighetsleder i den lokale lutherske kirka. Han var viserektor på skolen i Vorehe da han i 2007, ble utnevnt til å lede SOFAFAMI.

I tillegg til innflytelsen og respekten han har fått som ordfører og menighetsleder, er hans faglige bakgrunn og arbeidserfaring en god ballast å ha i arbeidet i Vorehe. Han fikk sin bachelorgrad i juss i 1988. Nå følger han et fjernundervisningsopplegg som skal gjøre det mulig for ham å fullføre en mastergrad i juss i 2011. Ellers har han jobbet som advokat og som ungdomskolelærer i mange år. Han har også vært rektor for franske Memorial School i Morombe.

Kollegaer og bekjente av Jean de la Croix oppfatter ham som en "ray aman-dreny" – en farsskikkelse. Men at han også ofte går rett på sak, kan av og til skape spenninger i samarbeidet med andre. Samtidig har han mye å gi. Han har bidratt til å utvikle arbeidet i Vorehe på en god måte. Det beste fra Laila Sivertsen er tatt vare på, samtidig som nye positive ideer blir satt ut i livet. Han er en kirkens mann, og ikke minst er han en person med stort engasjement. Hans kjærlighet for mikeafolket avspeiles i boka som han nå er i ferd med å skrive.

Les mer om SOFAFAMI og om mikeafolket på side 4.

Arbeidet i Vorehe i ny form

Tekst : Per Ivar Våje

Arbeidet i Vorehe på vestkysten av Madagaskar har en spesiell plass i Det Norske Misjonsselskaps (NMS) arbeid på øya. Målgruppen er mikeafolket, et bortgjemt folk gjennom mange år.

Flere misjonærer har jobbet målrettet for å nå denne gruppen. Men det var først i 1986 at Laila Sivertsen bosatte seg i Vorehe. Da hun reiste til Norge for noen år siden, kom spørsmålet opp om hvordan arbeidet hun hadde startet skulle drives videre. I 2008 ble det integrerte landsbyutviklingsprosjektet i Vorehe, SOFAFAMI, startet opp.

I fjor vedtok styret å dele prosjektet opp i tre. Den første delen er evangeliseringsarbeidet. SOFAFAMI vil koordinere arbeidet lokalt, mens evangelistene blir ansatt i det nasjonale evangeliseringsdepartementet TMM. Den andre delen er det diakonale arbeidet, som bidrar med hjelp til de fattigste. Det omfatter støtte til foreldreløse barn, 6 skoler, fødeavdelingen på klinikken og medisinsk hjelp til psykisk syke.

De to første delene er en oppfølging av arbeidet som ble startet av Laila Sivertsen. Disse elementene finansieres 100% av midler fra NMS.

Den siste delen er prosjektet for integrert landsbyutvikling, hvor målet er at folket selv skal ta ansvar for egen utvikling. Her er det fokus på lese- og skriveopplæring for voksne, undervisning i forebyggende helse, og kompetansebygging innenfor landbruk, husdyrbruk og miljø. Fra 2011 skal denne delen legges inn under det nasjonale programmet for integrert landsbyutvikling, MIRD, som får 90 % finansiering fra Bistandsnemnda (BN). Med denne nyorganiseringen i nasjonale program, blir ikke arbeidet i Vorehe stående alene, men kommer tydeligere inn i kirkas struktur og arbeid.

Landsbyutvikling i Vorehe, prosjektnummer 623 375

NMS gavekonto: 8220 02 85030

Hvem er mikeafolket?

Tekst : Lilliann E.R. Våje

Mens noen mener mikeafolket hører til urbefolkningen, mener Jean de la Croix at de er masokórofolk som hadde flyktet inn i skogen.

De flyktet fra undertrykkelse og tvangsarbeid under ulike konger, og senere fra koloniherrer. Jean de la Coix mener at begrepet "mikea" kommer fra masokórodialekten. "Mika" betyr morgen, og "eha" betyr tåke. Under kongedømmet på 1800-tallet, flyktet folket inn i skogen i kveldingen, når kongens speidere kom for å inspisere landsbyen. De kom tilbake når tåken lettet ved morgengry.

Mikeafolket forble i skogen da koloniherrerne overtok makten mot slutten av det 19. århundre. De levde av det de fant i skogen, av rotfrukter, villsvin, perlehøns, villhonning og forskjellige frukter. Behovet for drikkevann fikk de dekket gjennom vannholdige rotfrukter. Flertallet kunne verken lese eller skrive, og dødeligheten var høy p.g.a. dårlig hygiene og mangel på helsetjeneste. Mange går i dag på skole, og et økende antall syke benytter seg av helsetilbudet i Vorehe.

Foto: Per Ivar Våje. Glade skolebarn utenfor skolen i Vorehe.

Gi evangeliet videre (i Vorehe), prosjektnummer 523 310

NMS gavekonto: 8220 02 85030

Takk for at mange får møte Jesus gjennom arbeidet til NMS og FLM. Be for mikeafolket i Vorehe.